

Sygdommen, vil man efter min Mening ingenlunde finde det for højt ansat, naar det regnes, at Udgifterne ved Sygedagene og Tab af Arbejdsfortjenesten have en Værdi af 1 Kr. pr. Dag. Sygedagene repræsenterer altsaa det Samme som en Kopstat af 20 Kr. pr. Individ aarligen. Hvis man nu ved sanitære Foranstaltninger kunde nedbringe disse Sygedages Antal noget, og jeg skal strax paavise, at man kan det, vilde man derved indvinde for Befolkningen og indirekte for Kommunen det besparede Antal Sygedage à 1 Kr. pr. Dag, der, multipliceret med Befolkningens Antal, vilde udgjøre en Kapital, stor nok til at betale selv meget kostbare Foranstaltninger. — Jeg skal blot bemærke til Oplysning i den Henseende, at, før Vandledningerne bleve anlagte i London, var Dødeligheden der 39 pro mille, medens den strax det første Aar, efter at Vandledningerne vare komne i Stand, sank til 26 pro mille; for Diebliffet er den kun 22 pro mille. Dignende Exempler kunne hentes andre Steder fra. Det er vitteligt, at i Byer, i hvilke der er anlagt gode Vandværker, ere Dødeligheden og Sygedagene aftagne meget betydeligt, og jeg paa- staar, at, hvad der derved spares for Befolkningen i Udgifter, er en Kapital, som rigeligt vil forrente selv meget kostbare hygieiniske Foranstaltninger. Jeg tror nu, at de Foranstaltninger, der her i dette Lovudkast ere bragte i Forslag, virkelig ere af den Betslaffenhed, at de, naar de kunde blive gennemførte, vilde kunne hjælpe meget paa Menneskets Sundhedstilstand. Jeg anser det derfor for en Pligt for Alle at modtage dette Lovforslag med stor Bærevillighed til at søge at gennemføre det.

Ramp: Det er rimeligt nok, at det brændende Punkt ved Behandlingen af dette Lovforslag vil blive Bestemmelsen om Slagtingen, og jeg har en Aelse om, at de herhenhørende Bestemmelser vilde have Vanskelighed ved at blive gennemførte og i det Mindste ikke vilde blive det uden væsentlige Modifikationer. Den ærede sidste Taler antydede jo selv forskellige Vædringer af temmelig indgribende Betslaffenhed. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig paa dette Spørgsmaal, men lade det ligge til ærede Talere fra Landet eller fra Kjøbstæder med stort Opland, hvilke Medlemmer vilde være langt bedre i Stand til at behandle det end jeg. Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gjøre med Hensyn til det første Afnit af Lovforslaget, nogle Bemærkninger, som skulle referere sig til § 2, og som jeg vil

henstille til Overveielse af det Udvalg, som kan ventes nedsat angaaende Lovforslaget. Ifølge § 2 skal der udnævnes sagkyndige Mænd til Støtte for Politiet i de Kjøbstæder, der have et Folketal af over 5,000. Det er altsaa ikke paabudt, at der skal antages saadanne sagkyndige Mænd i de mindre Kjøbstæder; jeg antager imidlertid, at Følgen deraf vil blive, at det vil være ganske umuligt at gennemføre Bestemmelserne i § 1. Selv om man har nok saa god Villie til at gjøre det, tror jeg, at det praktisk vil vise sig, at Bestemmelsen i § 1 om det stærpede og forøgede Læskyn med Levnetsmidler vil blive uigennemførligt i de mindre Kjøbstæder. Enhver, som kender Forholdene i de smaa Kjøbstæder, vil vide, at Politimesteren har saa overordentlig mange Forretninger, dels ifølge sit Embeds Medfør og dels andre, som han ifølge Forholdene maa paatage sig, at det vil blive ham temmelig umuligt at føre et nøiere Læskyn med Levnetsmidler end det, han hidtil har ført, og de fleste Steder vil ogsaa hans Kontorpersonale være saa lille, at han ikke deraf let vil kunne tage Noget, som skulde kunne udføre dette Øverv. De ville hver for sig have saa Meget at varetage, at Ingen af dem vil være i Stand til at udrette Synderligt paa dette Omraade. Der vil heller ikke let blive Tale om at finde en Politibehjert, til hvem man kan overdrage dette Øverv, og de, som kjende Sammensætningen af Sundhedskommissionerne i Smaabyerne vide, hvor overmaade saa deres gode Kræfter ere, og vilde altsaa kunne sige sig selv, at det vil være aldeles illusorisk, om man vilde stole paa, at nogen af Sundhedskommissionens Medlemmer vilde kunne føre Læskyn med Levnetsmidlerne. Nu er det imidlertid ligesaa vigtigt for os i de smaa Kjøbstæder som for dem i de større, at faae gode Levnetsmidler, og jeg anser det derfor for sandsynligt, at, naar Lovforslaget maatte blive til Lov, vilde Politimesterne i de mindre Kjøbstæder søge at formaa Byraadene til at gaa ind paa, at der til Assistance for Politimesterne beskaffedes sagkyndige Mænd til Undersøgelse af Levnetsmidler. Det Heldigste tror jeg rigtignok vilde være, om man forandrede § 2 saaledes, at det bestemtes, at der i alle Kjøbstæder skulde være saadanne sagkyndige Mænd til Assistance for Politiet. Jeg tror ikke, at det vilde volde store Ulemper, om man vilde give en saadan Bestemmelse, thi Lønningerne, som skulde gives til saadanne Folk i de mindre Kjøbstæder, vilde selvfølgelig ogsaa blive mindre, og jeg tror ikke, at det vilde være vanskeligt at finde